

дадемъ това прѣпоржчително; то показва, обаче, до кждѣ отиваше добрината на нашия приятелъ г. Женсона. Но не стига и това. Когато ходихме съ него въ Crystal Palace и тамъ се запознахме между други и съ г. J. M. Call, началникъ по отдѣла за Библията, който мимоходно спомена, че ималъ добри познанства въ Петербургъ, г. Женсонъ побърза да го помоли да ни даде и той нѣкоя прѣпоржка за тоя градъ, и г. Call ни изпрати на другия день слѣдното любопитно прѣпоржчително писмце, писано на английски:

Лондонъ, 20 ноемврия 1876.

Мой любезни графъ Корфъ,

Цѣльта на настоящето ми е да въведа при Васъ г. г. Цанковъ и Балабановъ отъ Филипополи (Пловдивъ), които посѣтиха Англия съ миссия отъ България и сега се готвятъ да заминатъ за Петербургъ.

Тѣ сж благородни християни (christian gentlemen), поддържани отъ своитѣ съотечественици за да прѣдставятъ дѣлото на България прѣдъ европейскитѣ сили.

Ако имъ дадешъ своето по възможность съдѣйствиe да могатъ да продължатъ мисията си, то ще бжде услуга по дѣлото на християнството и ще се помни съ благодарность отъ

Твоя вѣренъ
John M. Call“.

И съ това писмо не стана нужда да си послужимъ, но то се е запазило у мене и азъ го държа като скъпъ споменъ, както и горнѣто, на нашето приятелство съ незабравимия г. Женсона *).

*) Г. Женсонъ не ни забрави и по-напоконъ. Той ни поздрави нѣколко пжти по нашето пжтуване въ континентална Европа. Слѣдъ свършването на освободителната война азъ бѣхъ му писалъ нѣколко реда, на които той ми отговори съ слѣдното писмце: